

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér
Nyilttér petit soronként 50 fillér.

Lapkiadó-tulajdonos

Az „ÓZDI JÁRÁSI NYOMDA“

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

„ÓZDI JÁRÁSI NYOMDA“ ÓZD
hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
Kéziratok nem adatnak vissza

A sajtó ellenségei.

Alig mulik el nap, hogy a sötétség berkeiből ne hangoznék egy egy bösz üvöltés a sajtó ellen. Nemcsak nálunk hanem Angliát s Franciaországot kivéve, mindenütt Európában. Ez a dühöngés a sajtó ellen, emberi szempontból nagyon is elérhető. Gazdag, nagy urak, mindenható politikusok, akiknek egy szavától megrendül a börze s kétségbeesik a parlament, ha almas férfiak, akiknek parancsára szuronyerdők indulnak ultra s ágyúütegek bömbölnak, akik rendelkeznek az erő, az erőszak és tekintély minden eszközével gyámoltalanul vergődve a redakció műasztalán. A szürke, kis újságíró, akinek ad personam annyi tekintélye sincs, mint egy bankpénztárosnak, az ösmeretlenség homályában dolgozó senki tolla hegyére veszi a nagyokat és erőseket és ez fáj, sokszor nagyon fáj. Minél meggyőzőbb az

igazság, mely az újságíró tollát vezeti, annál jobban fáj. Minél becsületesebb az újságíró lelke, annál kiméletlenebbül pellengérezzi ki a hatalmasok és erősek hibáit. Minél inkább elragadtatja magát az elbizakodott hatalom, annál harsányab vétót bug feléje a rotációs. És mindig ő győz, a rotációs. Mert a szén, amelylyel ezt a masinát fűtik kalória dolgában fölülmul minden más tüzes matériát. A rotációsokat a közvélemény ereje mozgatja. Ezrek és százezrek véleménye akarta szabadon szólal meg az újságíró tolla által. A közönség az újságírálat révén tudja meg az igazságot, ebből okúl, formál véleményt, vonja le a következtetést. A közönséget az újság oktatja ki a gondolkodásra és a közönség az újság által gondolkodik. Mondják az ellenpárton: de hány ilyen becsületes újság van? Feleljünk erre: hasonlíthatatlanul több, mint becstelelen. Az újságnak a saját egzisztenciája érdekében

sokkal inkább becsületességre és igazmondásra kell törekednie, mint a hatalmasoknak. Mert a hatalmasoknak ezer és egy eszközük van arra, hogy pozíciójukat a közönség ellen is megtarthassák. De az újság a közönség számára é tisztára csak a közönségből, az olvasok jóhiszeműségéből él. Amelyik pillanatban az előfizető észre veszi, hogy az újság becstelen ultra tért, sutba dobja és a kiadó még azt sem mondhatja, hogy kukk! Természeti igazság, hogy az újságírónak még akarata ellenére is becsületesebben kell írnia, mint a hatalmasoknak uralkodniok.

Istenem, mi lenne ebből a szuronyokkal, ruganyos törvényekkel kórmányozott világból, ha nem lenne újság! A forradalmak ára kivivott emberi és polgári jogok hová sülyedtek volna az újságíró szem nélkül? Kultura, humanizmus, fejlődés, a nagy eszmék, melyek az emberiség megváltására hivatják, hogy

TÁRCA.

Napkirály.

Révész Palkónak egyszerre vörös lett az arca a méregetől:

— Mondtam már neked, te Gál Sándor, ne lökdöss engem a pad alatt mért megjáród velem!

Gál Sándor meg nagy bizakodva felállott, egészen odalépett a Palkó orra elé, a kezét öklöbe szorította és úgy mondta:

— Már hogy járnám meg én te veled, te nyápic! Hisz fél kézzel földhöz váglak...

Palkó arcáról lassan eltűnt a pirosság és most már egész sápadtan, sokkal csendesebben, de szilárd és bátor hangon felelt vissza Gál Sándornak,

— Nem is én verlek meg téged te Sándor, hanem az apám, a Napkirály.

Gál Sándor meg egyszerre elkezdett kacagni

és alig birva magával a kacagástól odakiáltott a többi gyerekeknek.

— Halljátok a hazudós Palkót! Mit ki nem találna? Most meg azt mondja, hogy az ő apja a Napkirály! Halljátok!

Támadt is erre nagy, féktelen kacagás az egész osztályban, Révész Palkó meg megbujt lassan, csendben, összehúzódokva a legutolsó padban és nagy, bánatos szeme megtelt könnyel. Aztán csöngettek és kijött Huszár tanár ur, Pali még mindig ott ült az utolsó padban és úgy érezte, hogy senki, de senki ezen a világon nem oly boldogtalan, mint ő.

Hogy mindenki nevet, mindenkinek van örülni valója, csak neki nincsen. Ugy el tudott busulni ezen a gondolon, hogy észre sem vette, hogy Huszár tanár ur már másodszor szól rá:

— Ejnye, mért nem figyelsz ide, te Révész Pál! No, nem hallod?

Mikor aztán így másodszor hallotta Pali a nevet, hirtelen fölugrott és egész vörös lett ujra az arca az ijedségtől.

— No mi lett? Bántott valaki? Sirtál?

A hangja meg-meg csuklott mikor kinyögte:

— Nem... tanár ur... senki...

És ijedten nézett körül az osztályban. De Gál Sándor mikor észrevette, milyen féltősen nézi őket a két nagy, tüzes szemével Révész Pali, egyszerre rákönyökölt a padra és diadalmasan nyujtotta fel a két újat Huszár tanár ur felé.

— Tanár ur... én tudom!

— Mit tudsz?

Gál Sándor diadalmasan állott föl a padban s nagy büszkén bökentette ki:

— Megint hazudott a Palkó... azt mondta, hogy a Napkirály fia.

Azzal elnevette magát és vele nevetett az egész osztály és vele nevetett Huszár tanár ur is, aki alig tudta megkérdezni a nagy nevetéstől.

— Igazán azt mondtad Pali?

Révész Pali lesütötte a szemét és szeretett volna hangosan, zokogóan fölsírni, úgy belemarkolt valami a szívébe, de uralkodott magán és könnyeivel küzdve úgy állott ott a padban, mint aki érzi, hogy valami nagy, nagy bünt követett el. Aztán összerángolta a hímlokat Huszár tanár ur és úgy mondta Palkónak:

Sirolin

Emeli az étvágyat és a vesztályt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza**
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svjc)

„Roche“

Építő orvosai rendelkezésre álló gyógyszerárakban. — Ára üvegenként 4.— korona.

elpusztult volna mind e szép és jó, ha Cerberusokká nem szegődik a sajtó! Ezért nem tudta pótolni vagy nélkülözni a sajtót a modern emberiség s minél féktelenebbül gyűlölködnek ellene haragosai, annál hatalmasabban fejlődik.

Mint gyarló emberi intézmények, fogyatkozásai vannak a sajtónak is. Nem is kicsinyek, nem is kicsinyíthetők. Azonban jó lélekkel állíthatjuk, hogy a sajtó terén találkozunk aránylag a kevesebb visszaéléssel. Nem azért, mintha az újságírók külömb emberek lennének a többinél, hanem azért, mert könyörtelen bírjuk a közvélemény s egyuttal kenyéradójuk is. Sokkal súlyosabb erkölcsi fegyelem alatt állanak hivatásuk teljesítésében, mint bármelyik közhivatalnok.

Hogy mennyire igaztalanok azok akik a sajtó ellen dühöngenek, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az a körülmény, hogy nem az a legkelemelemből elenéségeinkre nézve, ha irunk róluk, hanem az, ha nem irunk. Megegett néhányszor a külföldön, hogy parlamenti tagok az újságírókat megséjtették. Megtorlásul bojkott alá helyezték az illetőt, sőt mint tavaly Berlinben megegett, az egész parlamentet. Nem volt parlamenti tudósítás s a kékviselő urak meghaltak a világra nézve. Ekkor tünt ki, micsoda rettentő fegyver a sajtó-bojkott a sértegetők kézzel lábbal siettek bocsánatot kérni, hogy feltámadhassanak. A magyar parlamentben egész serege ül a korlátoztaknak és maradiaknak, akik léptenyomon gyalázzák a sajtót s drákói törvényt követelnek ellene. Egy kis boj-

kott nyilván jobb meggyőződésre terelni e legénykéket is. De sajnos a magyar újságírók sokfelé huznak egyöntetű eljárásra eddigelé még nem sikerült szervezni őket.

HETI KRÓNKA.

Egy fejjel magasabbak vagyunk, mert annyi felolvasást hallottunk a kaszinóban. A múlt vasárnap délután Rónai Zoltán beszélt nekünk a kultúra változásairól s tegnap, szombaton este Scheffler berlini egyetemi tanár érkezett a rádiumról. Mindkettő értékes és érdekes téma. A kultúra változásairól könyveket írtak már össze s az előadás, tartalmának közismert volta miatt is, szerencsés összeállításával és kifejező formájával kellemesen hatott. Jól esett egy csomóban és helyes megvilágításban hallanunk mindazt, amit az iskolákban szétszórva tanultunk, amint napról-napra látunk és hallunk. Ha az elmondottakban közvetlenül hasznunk nem is volna, mégis értékes nekünk az egész előadás, mert új eszméket és a régiéket mai értelmében mutatta be s ezzel az öntudatos hallgatókat a további beszélgetésekre, hatásra indította. Ez a közvetve született haszon pedig sohasem kisebb annál a haszonnál, amelyet hatás és megértés szempontjából teljes egészésként elraktározunk. Az is igaz, hogy ilyesmi nem fordulhat elő, mert a minden ízében észjárásunkkal megegyező előadás is apróbb részletekben ugyan, de mindig koncentráliódik a rokon és odatartozó eszmékkal.

Tulajdonképpen a Rónai előadásával is így voltunk.

Scheffler előadásának az értékét is ki kell mutatni: Mondjuk, hogy a rádiumnak, mint ilyennek a megismerésével sem közvetve, sem közvetlenül számbelileg kimutatható haszon nem jár, mégis mert új dolog, új eszme, már csak újszerűségénél fogva is közérdeklődést keltett. A szakértő emberek meghallgatták, mert a rádiuma teljesen vagy némileg ismeretkörükbe vágott, mi laikusok meghallgattuk és megbámultuk azt az

ismeretlen csodát. Nekünk ez a bámulat van olyan élvezet mint a hozzáértőknek az előadás és a kísérletek megértése. Az asztalra előtett görög dinnyét a természettudós bizonyára nem azzal a szemmel nézi mint mi. Mi megesszük és élvezzük a kellemes ízét, a tudós pedig hajt, magvát, kusos részét vizsgálgatja, — mondjuk elh. sználás közben. Minden felolvasás olyan értékkel jár, amilyen szemmel az illetők meghallgatják. Ezért nem lett volna szabad akik a hozzáértőknek nevezték magukat, azoknak juresa szemmel nézni a laikusokat, akiket szintén a tudósvágy vezetett oda. Elvégre a rádiumról hallani és azt látni nem olyan dolog, amit minden héten hallhatnánk Ózdon. Ha most hallhattuk, hadd hallgassa mindenki, legrosszabb esetben ki nem értheti, az nem érti meg. Punctum.

* * *

A kultúra változásának mindjárt az első este reflexiója támadt. Ime a haszon, amely kellemes formában nyilvánult most meg. Ez is megbecsülendő.

Rónai szava volt: a kultúra megváltozásához idő kell. És egy heiyi szellemi kapacitás, aki a felfedezésével is beigazolta a Rónai állítását, vasárnap este már sorban kérdezgette, (volt ideje hozzá):

— Miért nem fejlődik Ózdon a kultúra?

— ? ? ?

— Mert nincs idő hozzá. Nálunk nappal és éjszaka mindig dolgoznak az emberek,

* * *

Lányról, zsurról, jégről ezen a héten szó ne essék.

* * *

A rovatvezető üzenete.

A zsur, a jég. Fialat embernek sohasem szabad megijedni a cenzurától. Jusson eszébe, hogy nagyjainkat is megcenzurálták egykoron s azért mégis nagyok maradtak, sőt még inkább megnöttek. Hát a kezük ma jobban félnek a korrigálástól és ha megkorrigáljuk őket, jobban haragszanak ránk, mint az ötvenes évek meg — cabinet noirozott írói a bécsi udvarra? Haraggal semmitsem lehet elintézni, azért szólunk mi is az észhez, az Őzhez fiatal barátom.

— Soha, de soha többet ilyen dolog elő ne forduljon! Megértettél!

Aztán kissé szelidebbre fordult a szava:

— Most az egyszer nem kapsz ki...

Révész Pali szerette volna, ha a tanár ur elővette volna a nádpálcát, amivel a térképen szokták mutogatni és ütötte volna őt nagyon, az arcát ütötte volna, hogy kiserkenjen belőle a vér és, hogy ő zokoghatott és jajgathatott volna. De a tanár ur nem bántotta és ő nehezen küzdve a föl-föltörő sirás ellen, keresztül szórta a fogain a szót;

— Köszönöm szépen tanár ur...

Nagyon nehezen mult el ez az óra. Mikor végre valahára csöngettek, Révész Pali elsőnek szaladt ki az ajtón s az utcán a falakhoz lapulva rohant haza, mintha attól tartott volna, hogy mindenki tudja róla, hogy ő hazudott.

Hirtelen megláttotta azonban a lépteit, mert észébe jutott, jaj, mi lesz, ha otthon is megtudják, hogy ő hazudott? Jaj, mit fog mondani az apja? Megveri. Bizonyos, hogy megveri. A két nagy fekete szeme megtelt könnyel és a szíve is fájdalommal és újra az a gondolat fordult meg az agyában: mindenkinek jó, csak nekem nem.

Es ismét fáradt is volt, de mindent elfelejtett, csak az járt az eszébe, hogy most Gál Sándor otthon is meg fogja mondani, hogy ő hazudott, hogy a Napkirály fia. Azt mondta,

de hát édes istenem, ha vesszük, mi is van ebben! Hiszen tudta ő, benne volt az okos könyvekbe, hogy nincsenek tündérek, manók, boszorkányok és hogy nincsen Napkirály se. Hiszen tudta ő, de olyan jól esett neki, hogy mondhatta.

— Én a Napkirály fia vagyok!

És olyan jól esett volna neki, ha Huszár tanár ur akkor nem nevet a gyerekekkel, hanem odaveszi őt a térdei közé és megfogja a kezét és megkérdezi tőle meleg, jóságos hangon, hogy: mondjad csak el fiam. Révész Pali, milyen is az a Napkirály?

És akkor ő elmondta volna, hogy: jaj, az nem is olyan király, mint az olvasó könyvben vannak rajzolva. Hogy jaj, annak csupa, de csupa fényes az arca, a szakálla, a szeme, hogy nem is lehet belé nézni. Hogy jaj, annak csupa, de csupa muzsika a hangja. Hogy annak a keze meleg és jóságos és az az ember megcsókolhatja, hát sirni szeretne a gyönörüségtől.

Bizony ilyen a napkirály...

Mikor hazaért, már az asztalnál ült az apja is, meg a bátyja is. Az apjához ment legelőször és megcsókolta a kezét. Egyszerre elment a fájás a lelkéből, amint az apja a meleg, erős férfias kezével megsimogatta a fejét s egyszerre olyan nagy bizalom szállott a lelkébe, hogy erősnek érezte magát tőle és titkon megtapogatta a karjait.

Mikor az előbb bejött a szobába, olyan bo-

rusnak. Olyan szomorúnak látott mindent, de most egyszerre kedvesre, jókedvűre vált előtte a szoba. A délelőtt, amelyiknél keserűbb és fájalmasabb még elő nem fordult az életében egészen kirepült az emlékéből és kiröpült Gál Sándornak az emléke is. Pedig ritka dolog az, hogy nem gondolt a Sanyira Pali. Sokszor ha éjszaka eszébe jutott, hogy jaj ha a Sanyi akarja hát engem pofonüt, mert ő erősebb nálam fölült az ágyában és elfojtva belezokogott a sötétbe. És ha almából riadt fel, csak az a név ötlött legelőször eszébe: Gál Sanyi.

Gál Sanyi képviselte Pali szemében az életet amelyik mindig erősebb az emberné és amelyik akkor dobhat félre bennünket, amikor akar. De most nem is jutott eszébe neki semmi, ami kellemetlen s olyan derült jó kedve volt, hogy hangosan, csiklandósan kacagott fel, mikor egy-egy árva kis napsugár betévedt a függönyökön át a szobába és végig táncolta a szönyeg rajzait.

Utána kapott a napsugárnak, hogy a markába szorítsa s amint a kinyitott tenyere a sugár elé került. bámulva látta, milyen szép rózsaszínűek lesznek az ujjai. Aztán közelebb hajolt a sugárhoz és bámulva látta, hogy ugrál és táncol benne az a sok, tengernyi porszem.

Szinte önkénytelenül suttozta magában:

— Naporszag...

A háta már megfájdult, amint ott állott meg-

Aki a nyilvánosságrészére ir, annak ismerni kell a közönsége pszichológiáját. Ha a disznómat hívom elő az ólból (ami nincs, de lesz), nem azt mondom neki: pityikém, pityikém, mintha a fehér bubosomat hívnám, (ez sincs, de ez is lesz), hanem kukorica szemeket hányok az orra elé s így csalom lassankint a kívánt helyre. Szóval a helyes hanghasználattal elérem céloamat.

Őn pedig puskákat durrogat és ágyúval lövöldöz ott, ahol a jámbor teremteteket egyszerű, monoton hanggal is meggyőzheti. Sőt egy-egy mondata valóságosan bomba, amelyet za a közönség közé gurítanak, talán még el sem pukkanna. Ha változatlanul leadjuk akkor nevetnének az ön becses irásán, így pedig mi nevetünk és megcenzurált kéziratán, amelyet személyi érdekből is lehoznánk, s a közönség is örvendezve, hogy sorainkban új munkatársat lát, de nem lehet, mert Őn minden betűjéhez úgy köti magát, mint az egykori Demeter a rozsdás ollófához.

A cikk mindig a lelkületéhez mért legyen. Legalább akarjon ilyet csinálni. Mi már benne vagyunk s nekünk sem sikerül minden. Önnek éppen olyan csoda lett volna, ha sikerül, mint amilyen nem-csoda, hogy nem sikerült.

Bizson bennünk. Az újságíróknak is van iskolájuk. Mi ugyan csak még 4-5 évet jártunk ki, de azért az első osztálynak mindig tudunk tanácsot adni. És ezt a tanácsot meg is lehet hallgatni, mert a mi tudományunk pofonokkal és egyéb oldalba ütésekkel is fűszerezve van tehát a tudományunk gyakorlati alapon edződött meg s több mint bizonyos, hogy jó lesz.

Tehát nyilatkozzék, vagy írjon másikat, talán az jobban megnyeri a tetszésünket.

H I R E K.

— **Hangverseny.** Az ózdi gyári olvasóegyleti dalárda folyó hó 12-én, jövő vasárnap este nagyszabású hangversenyt rendez az olvasóegylet nagytermében. Az előadás műsora a napokban tudható meg.

hajolva az ablaknál s kiegyenesedett. Egyszerre aztán szinte kiesett ebből a milióból és tágra nyitott szemmel állott ott az ablak párkányhoz támaszkodva s önkénytelenül suttozva újból:

— Ni, napország...

Egyszerre megindult benne a gyerekfantázia színes, virágos szekere és most már ott érezte magát abban a vékony sugárszalagban, ami az ablaktól a padlóg vezetett s ott érezte magát a sok millió kis porszem, a napemberek között.

— Ez az aranyrét...

— Csupa aranyvirág és aranyfü. És ez a muzsika? Jaj, mi ez? Ez a gyönyörűsége muzsika? Honnan jön ez, hogy engem megrikasson? Mi muzsikál?

Egyszerre ezer kérdés tödült Pali ajakára, aki ott állott félig meghajolva a homályos és ételszagú ebédő ablakánál, de színes aranypompás réteken járt a lelke. Az a muzsika, ami szüntelen hangozott, olyan nagyon jó volt, olyan tinságosan boldog. Jó, hogy azt hitte Pali, mindjárt ledobbant a nagy gyönyörűségtől.

— Most itt vagyok Napországban. Édes Jézuskám, milyen szép... és milyen jó, édes Jézuskám.

— Most megyek tovább... Ni csak, mi is jön ott velem szembe?

— Jaj, micsoda szép napleány is az! Jaj, ha meg merném szólítani, jaj, de jó volna...

— **Eltávozás.** Palásty Árpád ózdi evangélikus segédlelkész hosszúszerű lelkészsé választván meg, ózdi állomását a napokban elhagyta. A tehetséges és rokonszenves fiatal embert, aki nemcsak a szószékben, hanem a társadalomban is megbecsült és szívesen látott a helyi intelligencia, különösen az evang. egyház sajnálja, mert benne igen tehetséges és szorgalmas káplánját veszítette el. Palásty Árpád előmeneteléhez mi is gratulálunk.

— **Fogyasztási szövetkezeti közgyűlés.** A fogyasztási szövetkezet f. évi jan. 22-én tartotta meg évi rendes közgyűlését. Ezen gyűlésen lett bemutatva az elmúlt évi számadás, s örömmel állapíthatjuk meg, hogy dacára a nagy mérvű zaklatásoknak melyeket a szövetkezet a múlt évben kiállott fényes eredményeket ért el. A tiszta haszon a tartalék alap rendes dotációján kívül a következőleg oszlott meg, 5% részvény osztalék 5% részvény jutalék, 2 1/2 % bevásárlási jutalék, így tehát minden részvényes vagy bevásárló 12 1/2 % jutalékban részesült. Ezekon kívül a segéd személyzet jutalmazására 313 korona fordított s a három templomnak egyenként 50—50 korona segély nyújtott. Hat szegény sorsú családnak vagy özvegynek pedig 136 korona érték, élelmicikkben adatott ki. Mint tehát látjuk a szövetkezet igazán olyan nem s ssép irány felé halad, hogy valóban vétek, hogy vannak egyesek kik ezt nem ismerik el, s arra törekednek hogy a szövetkezet alapját megrendítsék, céljukat amiben nem érik el, mert a csendes béke s egyetértés a mely most már a szövetkezet beléletében állandó, bizonyára csak még fényesebb eredményeket fog hozni. Adja Isten hogy úgy legyen.

— **Felolvasások.** Múlt vasárnap délután felolvasást tartott az ózdi tiszti kaszinóban Rónai Zoltán, a társadalom tudományi társulat titkára. Hallgatósággal teljesen megtelt a táncsterem, s az előadás végeztével a közönség jól megtapsolta az előadót, aki a kultúra változásairól nagyon szép képet és sok hasznos ismeret nyújtott a figyelmes hallgatónak. Tegnap, szombaton este pedig Scheffler Herman dresdēni egyetemi tanár beszélt ugyancsak a kaszinóban a rádiumról s előadását kísérletekkel is bemutatta. Scheffler Herman Magyarország nagyobb városaiban tart ez idő szerint ilyen előadásokat. Legutóljára az iglói szabad licaumnak február 2-án este rendezett felolvasásán vett részt, a Szepesi Lapok pedig ezalkalommal előadásának az alábbi vázlatát mutatta be. Leközzöljük, mert hihetőleg nálunk is ily sorrendben tartotta meg előadását. A levegő villamos tüneményei a rá-

dium hatása alatt. Rádiummal való fényképezés. Fa és fémlemezek valamint a kerek átvilágítása. Valódi gyémántoknak a sötétben való fénylése. A rádium termelése. A sugarak három különböző nemű. Radioaktív gáz (emanatio) indukált radioaktivitás. A helium képzése. A rádium kémiai, physikai és pszichológiai hatása. A rádium az emberiség szolgálatában, és eredménye a terápiában. Mestreséges növények, stb. képzése. Legújabb kutatások.

— **Sors húzás.** Az 1911 évi ujoncnak f. hó 1-én tartott meg a sors húzása. Elmúlt azok az idők, a mikor az ujonc maga húzott sorsot, s ha kicsinylett a szám, keservesen dalgolta, hogy „de a fiu sorsol húzott feketét“. Ma már egy öreg bíró bácsi húzza ki a cédlát s a fiu nem törődik a sorssal, mert hiszen most már nem tekintik azt, csak egészséges legyen, s behúzza arra a rövid három évre.

— **Szerencsétlenség.** Szegedi Ferenc kereskedő tanuló véletlenségből a kezébe akadt revolverrel játszott, miközben a forgó pisztoly elsült s rögtön halált okozott.

— **Népszámlálás.** A népszámlálás Ózdon teljesen befejeztett az eredmény a következő. Ózd község 2376 Gyártelep 2628 Lázártelep 700 Kisfalud telep 265 Karubánya 202 Farkaslyuk 6 összesen 6177. Az elmúlt 10 évben a szaporodás 85 % -ot tesz ki.

— **Egyházi gyűlés.** A múlt heti evangélikus egyházi gyűlés — a püspök választás megbeszélésére kettős szavazattal Geduly Henrik egyházi főjegyzőre adta. Helyi egyházfelügyelővé Ferjenst Miklós gyári főmérnököt választották meg. A gyűlésen Zorkóczy Sámuel központi gyári igazgató elnökölt.

Nyiltér

Nyilvános nyugtázás és köszönet.

Az Ózd és Vidéke ker. fogyasztási szövetkezet, miként a múlt évben, úgy ez idén is nemesen gondolkodó igazgatósága és közgyűlése jóakaratóból, szegény egyházunk közszükségeinek fedezésére 1910 évi tiszta nyereségéből 50, azaz ötven koronát adományozott. Elmulaszthatlan és kedves kötelességet teljesít, mikor a nevezett intézetnek s tekintetes igazgatóságának — itt a nyilvánosság terén is — jóakarataét s áldozatkészségeit, egyházunk presbyteriuma s minden tagja hevében hálás köszönetet nyilvánítok.

Ózd, 1911. február hó.
Osváth Zoltán
református lelkész

Meg sem is kellett szólítani, odajött az magátó Palihoz és azt mondja neki:

— Mit keresel te itt, te Révész Pali.

A lelkébe muzsikált Palinak a királyleánynak a hangja (mert királyleány bizonyosan) s csendes, a nagy gyönyörűségtől szinte beteg hangon mondta:

— Én tudom, te szép királylány, de azt tudom, hogy itt nagyon jó. Ez a muzsika... Talán a Napkirály országa ez, te királylány?

Azzal megszólalt megint a királylány:

— Bizony csak itten van az, te Révész Pali.

Én vagyok a lánya neki.

Azzal csak kinyújtja Pali a kezét a Napkirály lánya keze után és megfogja.

— Mondom néked, te ezerszép királylány, vezessél engem te az apádhoz, mert én látni akarom. És ha te nem is mutatnád meg, bizony mondom néked megkeresem én, ha térdig kopik is a lábam...

Nem tett ekkor egyebet a királylány, csak hármat tapsolt a kezével.

Mikor pedig a harmadikat is eltapsolta, valahonnan az égből hat gyönyörű hattyu szállott le az arany rétre. Aranyhattyuk voltak és aranykocsiba voltak fogva. És szólott a Napkirály leánya.

— Szálljunk csak belé ebbe a kocsiba és repüljünk vele egyenesen az én uram-atyámhoz, Napkirály ő felségéhez.

A hat hattyu kiterjesztette szárnyait és elindult. Alant repültek az aranyrétek, majd arany hegyek árnyéka támadt előtünk és mindig szólott az édes bus muzsika. Egyszer csak valami nagy gomolyag tűnik fel előttünk. Kérde ekkor Révész Pali:

— Ugyan micsoda az a nagy aranyos gomolyag, ami ott tűnik fel előttünk?
Felel erre a Napkirály leánya:

— Az bizony az én uram-atyámnak, Napkirály ő felségének a városa. Mindjárt oda is érünk.

Oda is értek és ekkor hirtelen leereszkedett velük a hat hattyu egyenesen az aranykert közepébe és ott újra meg fogta a Napkirály leánya Révész Palkót és vezette.

— Most megyünk az én felséges uram-atyámhoz, a napkirályhoz. — Amerre mentek? Szólt a muzsika és a léptük alatt nem törtek meg a virágok és a fűszálak, mert csak úgy lebegtek fölöttünk. — Egyszerre valami vakító ragyogás támadt előtte, a Napkirály. — Mit keresel te Révész Pali? Az meg rémítő hangon mondta: — Téged kerestelek én uram-atyám, életem halálom kezébe ajánlom. Felémelte újra a fejét és nem érzett egyebet, mint azt a simogató kezét és a szive körül az édes melegséget. Az apja állott előtte. Palkó meg hángosan felzokogott és odaborult az apja széles mellére és csukló, hángos zokogással csókolta meg az apja borostás és megértően mosolygó arcát. —

Eternit pala.

Állami kísérletezések részéről a jelenkor legjobb tetőfedő anyagjának jelöltetett meg, mely évtizedeken át semmiféle avitást nem vesz igénybe. Azonkívül csekély súlyánál fogva kitűnően alkalmazhatók: **Régi zsindely-, cserép-, szalma- és kátránylemeztetők** átfedésénél a tetőszék megerősítése nélkül. Gazdasági épületekre kiválóan alkalmas.

Elárúsítási hely ózd és vidékén
Fodor József

bádogosmesternél.
községházával szembe.

Ugyanitt mindennemű bádogos-
munkák a legmaszivabb kivitelben
készítetnek el.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy órás és ékszerész üzletem kibővítésével, közvetlen üzletem mellett, nagy butor-, kerékpár- és varrógép raktárt rendeztem be. Egyidejűleg temetkezési vállalatot alapítottam. Temetkezési vállalatom oly módon alakult, hogy temetések, beleértve az összes szereléseket, egy megállapított összeg elvállalok. Koporsók, szemfedelek és sirjelvek a legnagyobb választékban.

Saját diszes gyászokcsi.
tisztelettel **Gutmann S.**

Farsangra

báli keztyük

Kálnai Lipótnál

Miskolc Bankpalota
Telefon 443. szám.

Keztyük tisztítása és javítása pontosan, jutányos árért.

BRÁDY-féle
GYOMOR-CSEPPEK

a Máriacelli Szűz Mária védjegyvel ellátva, melyeket „Máriacelli gyomor-cseppek”-nek nevez a nép, 30 évtized óta úgy beváltak, hogy nélkülözhetetlenek minden háztartásban. E cseppeknek utólérhetetlenül jó hatása van emésztési zavaroknál, azután páratlan gyomorrontás, gyomorfégés, székrekedés, fej- és gyomorgörcsök, émelygés, szédülés, hányás, álmatlanság, kólika, vérszegénység sápkór stb. ellen.

Kapható minden gyógyszerárban. Egy nagy üveg K. 1.60, kis üveg —90 fill., 6 üveget K. 5.40, 3 nagy üveget K. 4.80 beküldése után küld franco:

BRÁDY K. gyógyszerára
a „Magyar Királynak”, BÉCS.
I., Fléischmarkt 2., Depot 5.

Ügyeljünk a védjegyre, amely a Máriacelli Szűz Mária-t ábrázolja, a vöröszínű csomagolásra, s az aláírásra, amely az oldalt levő kép másolata és utasításunk vissza minden utánzatot.

Köhögés

rekedtség, elnyálkásodás, hurut, ellen legajánlatosabb szer a

KAISER-FÉLE MELL KARAMELLÁK
Eredeti minőségben kapható helyben
Rajzinger Imre gyógyszerárában
20 és 40 filléres csomagokban.

Hirdetéseket

meltányos árban közöl, s
állandó hirdetésekre
kedvező ajánlatot tesz
az „Ózdi Hirlap” kiadóhivatala.

Butor jutányos árban.

Barna Jenő kárpitos, diszitő és butor iparvállalatában, Eger, főutca, nagygőzmalom épület.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Óriási választék mindennemű asztalos és kárpitos butorokban. Ebédlő, háló, szalón és uri szobák.

Teljes lakberendezések a legjutányosabb árakon!

Elsőrendű színta méterje 7 kor.
vegyesfa „ 5 ”
házhoz szállítva.

Megrendelhető:
BLASKO VITHOLD
fűszer és vegyeskereskedőnél
Ózdon.

Értesítés.

Van szerencsénk ez uton is az igen tisztelt vevő közönségünk szives tudomására adni, hogy szén eladással Ózdon Blaskó Vithold kereskedő urat biztunk meg. Kérjük, hogy szénszükségletét mindenki nála rendelje meg a könnyebb és biztosabb kezelés céljából.

Hodoscsépány 1910. nov. hó.

Tisztelettel

Kovács bükki köszénbánya
társulat.

Fa és érckoporsók, szemfedők és sirkoszoruk dús választékban.

Weiner József

fakereskedés, butortelep, kárpitos és diszitő műhely, temetkezési vállalat, kerékpár, varrógép és gazdasági gépek raktára **Ózd.** (állomás mellett)

Alánlja kibővített és dúsan felszerelt raktárát, bármilyen kívánalmaknak megfelelő bútorokban, úgymint: teljesen berendezett ebédlő, háló és szalongszobákban, valamint polituros, vagy matt kivitelben.

Felvállal bármilyen kárpitos és diszitő munkálatokat, raktáron tart saját műhelyében készített divánokat és kereveteket.

Előzékeny fizetési feltételeket nyújt; azonkívül t. vevőit, az árak felemelése nélkül részletfizetési kedvezményben részesíti.

Minden árút díjmentesen a házhoz szállít, a butorokat a lakásban szakközvegei által elhelyezi.

Elsőrendű gyártmányú kerékpárokat és varrógépeket tart raktáron.

Jótállást vállal az általa szállított árúk feltétlen jóságáért.

Fa és érckoporsók, szemfedők és sirkoszoruk dús választékban.